

*Sygn. akt II W 2378/18*

*RKS (...)*

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

*Dnia 26 lutego 2019 roku*

*Sąd Rejonowy w Bartoszycach w II Wydziale Karnym w składzie :*

*Przewodniczący : SSR Magdalena Wierzejska*

*Protokolant: p.o. sekr. sąd. Natalia Błażejewicz*

*Przy udziale oskarżyciela - za Urząd C. S. (1) w O. – W. O.*

*po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 listopada 2018 r., 20 grudnia 2018 r., 22 stycznia 2019 r., 25 lutego 2019 r. i 26 lutego 2019 r. sprawy*

*R. Z., s. Z. i T. zd. C., ur. (...) w L.,*

*oskarżonego o to, że:*

dnia 12-02-2018r. przez przejście graniczne w B., powiat B., woj. (...), przywiózł bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy i jednostkowymi cenami detalicznymi, uchylając się od opodatkowania, z terytorium Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby akcyzowe w postaci :

*120 paczek - 2400 sztuk papierosów A. S.*

przez co został narażony na uszczuplenie podatek akcyzowy w wysokości 2052,00 zł, podatek VAT w wysokości 571,00zł oraz należność celna w wysokości 158,00 zł,

*tj. o wykroczenie skarbowe z art. 63 § 7 k.k.s. w zb. z art. 54 § 3 k.k.s. w zb. z art. 86 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.*

**orzeka**

I. Oskarżonego **R. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu i za to z mocy art. 63 § 7 k.k.s. w zb. z art. 54 § 3 k.k.s. w zb. z art. 86 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazuje go, a na podstawie art. 63 § 7 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza karę 1500 (tysiąc pięćset) złotych grzywny;

II. na podstawie art. 49 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 29 pkt 1 k.k.s. art. 31§ 6 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie, przechowywanych w magazynie depozytowym Oddziału Celnego w B. i orzeka ich zniszczenie;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

SSR Magdalena Wierzejska

Sygn. akt II W 2378/18

## UZASADNIENIE

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

R. Z. ma obecnie 41 lat, posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem maszyn i urządzeń, prowadzi własną działalność gospodarczą PHU (...), która zajmuje się usługami mechanicznymi i spawalniczymi. W chwili obecnej działalność gospodarcza jest zawieszona, a wymieniony nie osiąga żadnego dochodu. Oskarżony jest kawalerem, zamieszkuje w miejscowości K., nie posiada nikogo na utrzymaniu.

(dowód: dane oskarżonego k. 89)

W dniu 12 lutego 2018 r., oskarżony R. Z. kierujący samochodem marki O. o nr rej. (...) przekraczał granicę polsko - rosyjską na przejściu w B..

W jego pojeździe na pasie odpraw nie znaleziono ukrytych wyrobów akcyzowych. Wymieniony został skierowany na kontrolę szczegółową do Budynku Kontroli Szczegółowej. Tam również nie znaleziono w jego samochodzie ani na podróżującym żadnych wyrobów akcyzowych. Po zakończonej kontroli, stwierdzono po analizie zapisu monitoringu znajdującego się przed halą skanera RTG, że oskarżony zatrzymując samochód przed samym szlabanem, ze swojego samochodu przez okno pasażera wyrzucił czarny worek, w którym funkcjonariusze celno – skarbowi ujawnili 120 paczek papierosów po 20 sztuk marki A. (...).

Ujawnione towary zostały zajęte jako dowody do sprawy. Szacunkowa wartość celna wymienionych wyrobów wynosiła 274 zł. W wyniku wprowadzenia 120 paczek po 20 sztuk bez polskich znaków akcyzy i nieoznaczonych jednostkowymi cenami detalicznymi, na polski obszar celny bez zgłoszenia celnego, Skarb Państwa został narażony na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 2.052 zł, podatku Vat w kwocie 571 zł oraz cła w kwocie 158 zł.

(dowód: protokół zatrzymania przedmiotów – k. 3-4, 5-6, pokwitowanie k. 8, wykaz dowodów rzeczowych k. 59 protokół taryfikacji celnej – k. 10, zeznania świadka K. S. k.23-24, 89v-90v, T. G. k. 90v-91v, informacja o wszczętych postępowaniach, mandatach i ilości przekroczeń granicy – k. 25, monitoring z przejścia k. 97)

Oskarżony R. Z. podczas postępowania przygotowawczego odmówił złożenia wyjaśnień i podpisania protokołu przesłuchania.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 19)

Oskarżony podczas postępowania sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż 12 lutego 2018 r. nie przewoził 120 paczek papierosów. Tego dnia został skierowany do (...)u. Przed szlabanem wyrzucił folię strecz, wyrzucił to przed budynkiem kontroli RTG. To była folia strecz, zgnieciona ściśnięta. Wyrzucił to z ciekawości na reakcje funkcjonariuszy. Podał, iż w tej folii nic nie było. Dodał, że kontrola zakończyła się około godziny dwunastej w nocy w (...). Nie wyjechał z tego budynku bo zadzwonił na policję z zawiadomieniem o zniszczeniu pojazdu. Policja przyjechała po około godzinie i 15 minutach. W tym czasie kiedy trwały czynności w tym budynku z policjantami funkcjonariusze służby celnej weszli z czarnym workiem i próbowali wmówić mu, że są to jego pakiety. Odebrali mu po raz kolejny paszport, który wcześniej już otrzymał.

Podał także, że prokuratura umorzyła śledztwo, w sprawie przebroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy. On złożył wniosek o pokrycie szkody do urzędu w O. z ubezpieczenia. Jednakże odszkodowania nie zostało wypłacone. Oskarżony podał, iż na zapisie z monitoringu widać czarny pakiet, ale podał, że nie wie, z którego samochodu został wyrzucony. Zakwestionował to, że wyrzucił to co widać na filmie. Podał bowiem, że folię strecz wyrzucił w momencie oczekiwania w kolejce. Podał, że to co jest na nagraniu to nie jest wyrzucenie folii strecz. Nie rozpoznał ani siebie ani swego samochodu na nagraniu. Podał, iż na tym filmie widać jak coś leży czarnego z boku, nie widać czy to worek czy to folia czy papierosy.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 89-90, 91-91v)

### **Sąd zważył, co następuje:**

Wyjaśnieniom R. Z., w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd nie dał wiary, albowiem pozostają one w oczywistej sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci przedstawionych przez Urząd Celny w O. dokumentów, zeznań świadków w osobach funkcjonariuszy celno – skarbowych K. S. i T. G. oraz zapisu monitoringu z kamery nad budynkiem RTG na drogowym Przejściu G. w B..

Wyjaśnienia oskarżonego, w których zaprzecza swojemu sprawstwu stanowią jedynie głośłowne twierdzenia, które - w kontekście wskazanych powyżej dowodów - żadną miarą nie mogą się ostać.

Wyjaśnieniom oskarżonego przeczy zapis monitoringu zaliczony w poczet materiału dowodowego, z którego wynika, iż oskarżony kierując samochodem O. (...) o nr rej. (...) przed szlabanem przed budynkiem RTG wyrzuca czarny wyrok przez przednią szybę pasażera kierowanego przez siebie samochodu. Natomiast z zeznań T. G. obsługującego przedmiotowego dnia rentgen, wynika, iż po bezpośrednim zauważeniu czarnego worka przed szlabanem budynku RTG, cofnął zapis monitoringu i ujawnił, iż worek został wyrzucony z samochodu oskarżonego. Z zeznań wymienionego wynika także jednoznacznie, iż gdy podeszli do tego worka z funkcjonariuszem K. S. ujawnili w nim 120 paczek papierosów (...) S. bez polskich znaków skarbowych akcyzy. Zeznania T. G. potwierdził drugi funkcjonariusz K. S..

Sąd dał wiarę wskazanym funkcjonariuszom, ich zeznania są zbieżne ze sobą, wzajemnie się uzupełniają. Ponadto, w ocenie Sadu, brak powodów dla których wymienieni mieliby zeznawać nieprawdę na niekorzyść oskarżonego. Świadek K. S. zeznał w niniejszej sprawie trzykrotnie, dwa razy przesłuchiwany był w postępowaniu sądowym. Jego zeznania za każdym razem były konsekwentne. Podawał on jedynie okoliczności, które pamiętał, nie zastępował wymyślonymi treściami swych luk pamięci. Insynuowane przez oskarżonego okoliczności, iż świadkowie zeznawali nieprawdę z uwagi na to iż pozostają w nim w konflikcie gdyż złożył na nich skargę nie powoduje, iż ich zeznania automatycznie uznać należałoby za niewiarygodne. Obaj wymienieni świadkowie zaprzeczyli, że pozostają w jakimkolwiek konflikcie z oskarżonym, a tym bardziej w konflikcie, który miałby być spowodowany złożoną przez oskarżonego skargą. Wskazać także należy, iż kwestia skargi, zniszczenia samochodu oskarżonego, przekroczenia uprawnień przez kontrolujących funkcjonariuszy była rozpatrywana przez prokuraturę, i jak wynika z twierdzeń samego oskarżonego postępowanie w tym zakresie zostało umorzone, a oskarżony tej decyzji nie kwestionował (k.90). Obecnie pomiędzy oskarżonym, a świadkami nie toczy się zatem żadne postępowanie, które mogłoby wpływać na treść ich zeznań.

Obaj świadkowie są osobami obcymi w stosunku do oskarżonego i nie mieli żadnych powodów do jego bezpodstawnego pomawiania. Ponadto zeznawali jedynie na okoliczności, wynikające z podjętych przez siebie czynności służbowych. Podali, iż po zaobserwowaniu przed szlabanem, przedmiotu, którego wcześniej nie było, ujawnili na zapisie z monitoringu, iż został on wyrzucony z samochodu oskarżonego, którym tylko on podróżował, a następnie po dokonaniu sprawdzenia zawartości wyrzuconego przez oskarżonego worka, ujawnili w nim nielegalne papierosy. Relacje wskazanych świadków, którym Sąd dał wiarę, znajdują także potwierdzenie w zapisie monitoringu, który Sąd odtwarzał na rozprawie. Dowód ten jest w pełni wiarygodny, brak podstaw do kwestionowania jego prawdziwości, nie budzi bowiem wątpliwości jego rzetelność. Nie kwestionował jego oryginalności także sam oskarżony. Sąd nie podzielił wyjaśnień oskarżonego, w których utrzymywał on wprawdzie że wyrzucił z samochodu, jak to nazywał „czarna folię strecz”, ale po pierwsze nie pamięt, a w którym momencie, a po drugie, że nie było w niej papierosów, a zrobił to bo był ciekaw reakcji funkcjonariuszy. Tłumaczenia oskarżonego w tym zakresie rażą naiwnością. Wskazać należy, iż miejsce wyrzucenia czarnego pakunku jasno i wyraźnie wskazuje na cel jaki przyświecał oskarżonemu, a jakim była chęć uniknięcia ujawnienia przewożonych przez niego nielegalnych papierosów i okoliczność skierowania jego samochodu na RTG, na którym papierosy te na pewno zostałyby ujawnione.

Nie ulega wątpliwości, że papierosy są towarami podlegającymi oznaczeniu znakami skarbowymi akcyzy, zgodnie z Ustawą z dnia 6 grudnia 2008r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014r., Nr 752). W związku z tym zatrzymane u oskarżonego wyroby tytoniowe powinny być przed sprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej opatrzone

znakami skarbowymi akcyzy, a ich przywóz powinien być zgłoszony w trakcie odprawy celnej. Tymczasem wyroby tytoniowe ujawniono dopiero w trakcie procedury kontroli celnej.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego jest oczywistym, że R. Z. o powyższych okolicznościach wiedział i miał pełną ich świadomość. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony sprowadził na polski obszar celny papierosy bez polskich znaków skarbowych akcyzy, nie mając zamiaru dokonać niezbędnego w tym zakresie zgłoszenia celnego. Świadczy o tym fakt ukrywania przez niego papierosów w samochodzie, którym podróżował. R. Z. chciał w ten sposób uniknąć obowiązku uiszczenia należnych Skarbowi Państwa podatków i należności.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na uznanie, że R. Z. przewiózł na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Federacji Rosyjskiej łącznie 120 paczek po 20 sztuk papierosów marki A. (...), nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy oraz jednostkowymi cenami detalicznymi, przez co naraził podatek akcyzowy, VAT i należność celna na uszczuplenie. Mając świadomość ilości przewożonych papierosów, która uzasadniała zgłoszenie ich organowi celnemu do opodatkowania, nie uczynił tego. R. Z. swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu określonego w art. 63 § 7 k.k.s. w zb. z art. 54 § 3 kks w zw. z art. 86 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

R. Z. jest osobą dorosłą, posiadającą odpowiedni poziom doświadczenia życiowego i wykształcenia. Zna więc obowiązujące normy prawne i konsekwencje ich nieprzestrzegania. Czyn przypisany wymienionemu ma prosty charakter ze społecznego punktu widzenia. Nie był to pierwszy raz, kiedy wymieniony został zatrzymany na granicy próbując przemyć nielegalny towar. Z informacji Urzędu Celnego wynika, iż wymieniony tylko w ciągu roku 2018 aż 3 razy popełnił czyn zabroniony skutkujący wszczęciem postępowania karnoskarbowego. Można więc przyjąć bez żadnych zastrzeżeń, że oskarżony rozumiał znaczenie swoich czynów i mógł właściwie pokierować swoim postępowaniem. Ponadto przyjąć należy, iż jest on sprawcą niepoprawnym, nie wyciągającym wniosków w poprzednich doświadczeniach, który znalazł zamiast podjąć legalną pracę woli dokonywać nielegalnego przemytu papierosów zza granicy. W ocenie Sądu wina R. Z. nie budzi wątpliwości.

Określając wysokość wymierzonej kary Sąd miał również na względzie, że w sprawach dotyczących należności celnych i podatkowych, o ich stopniu społecznego niebezpieczeństwa decyduje w istocie strona przedmiotowa, a więc wysokość uszczuplenia i sposób ich dokonania. Natomiast okoliczności dotyczące osoby sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste przy orzekaniu kar majątkowych odgrywają rolę drugorzędną. Te okoliczności mogłyby mieć istotne znaczenie w tej sytuacji, gdyby Sąd rozważał potrzebę wymiaru kary pozbawienia wolności (por. wyrok SN z dnia 14 sierpnia 1997 r., V KKN 330/96, Prok. i Pr. 1998, Nr 3, poz. 21). Tak więc na pierwszy plan przy wymiarze kary w niniejszej sprawie wysuwa się wartość należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie czynem oskarżonego. Są to więc wartości cła i podatków: akcyzowego i od towarów i usług - a więc danin, które zgodnie z prawem winny zasilić środki publiczne. Oskarżony dążył do pozbawienia Skarbu Państwa należnych mu sum, decydując się nielegalnie wprowadzenie na obszar celny artykułów akcyzowych. Jest więc logicznym, że aby grzywna miała odnieść swój pożądany skutek - i to nie tylko jako odpłaty za czyn przestępny ale przede wszystkim w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa jak i samego sprawcy - musi być odnoszona do tych kwot. Reakcja karna za czyn skierowany przeciwko interesom fiskalnym Skarbu Państwa musi bowiem jednoznacznie wskazywać, że takie czyny nie poplaczają i rodzą szereg negatywnych konsekwencji dla sprawcy, a przemyt winien spotkać się z odpowiednim napiętnowaniem. Aby więc orzec słuszną karę należało przede wszystkim ocenić wagę czynu w kontekście ustawowego zagrożenia.

Jeżeli chodzi o rodzaj i stopień naruszenia ciążącego na sprawcy obowiązku finansowego, jego motywację i sposób zachowania się - były to na pewno okoliczności przemawiająca za zaostrzeniem odpowiedzialności karnej oskarżonego.

W zakresie wymiaru kary wzięto także pod uwagę, że przestępstwa i wykroczenia skarbowe polegające na przemyśle celno-akcyzowym są obecnie nagminne i zdarzają się niezwykle często w praktyce sądów i organów ścigania - szczególnie (co oczywiste) tych, na których obszarze działania znajdują się zewnętrzne przejścia graniczne. Już ze względu na częstotliwość, czynom takim należy się w sposób stanowczy przeciwstawić odpowiednio ukształtowaną

reakcją karną. Kwestia nagminności dopuszczania się podobnych czynów zabronionych, co prawda nie jest okolicznością, która może być brana pod uwagę przy ocenie stopnia ich społecznej szkodliwości, nie oznacza to jednak, że jest całkowicie obojętna dla wymiaru kary. Wszak jednym z celów, który ma osiągnąć kara - wskazanym w art. 53 § 1 k.k. (art. 12 § 2 k.k.s.) - jest zapobieganie popełnianiu przestępstw, zwłaszcza tych nagminnych (por. postanowienie SN z 28 listopada 2008 r. V KK 161/08, Biul.PK 2009/1/83). Należy również wskazać, że badania nad przestępczością w Polsce wykazują, że wielkość tzw. szarej strefy dotyczącej handlu, przemytu, przerzutu w inne części Europy wyrobów akcyzowych jest bardzo istotny, przestępstwa tego typu pozbawiają Skarb Państwa olbrzymich sum pieniężnych stanowiąc jednocześnie źródło utrzymania dla wielu osób. Okoliczności niniejszej sprawy jednoznacznie wskazują, że oskarżony zafunkcjonował w takiej "szarej strefie". W opinii Sądu wymierzona grzywna w wysokości 1.500 zł jest adekwatną w porównaniu do wskazanych wyżej należności publicznoprawnych. W opinii Sądu taka sankcja stanowi wystarczające minimum reakcji karnoskarbowej ze względu na prewencyjny charakter kary.

Okolicznością obciążającą było to, że oskarżony pomimo stosunkowo młodego wieku był już wielokrotnie karny, w tym za przestępstwa karnoskarbowe, a także było wobec niego wszczynane postępowanie karnoskarbowe za wykroczenia polegające na przemyśle wyrobów tytoniowych (k. 25, 43-44).

Za okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary Sąd uznał nieznaczną ilość papierosów zakwestionowanych u oskarżonego, nieznaczną ich szacunkową wartość oraz nieznaczną wysokość narażonych na uszczuplenie podatku akcyzowego.

W ocenie Sądu prawidłowa resocjalizacja oskarżonego winna odbywać się w warunkach wolnościowych, dlatego wymierzono oskarżonemu karę grzywny. Jej wysokość jest adekwatna do wysokości narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych. Wymierzona oskarżonemu kara grzywny stanowić będzie realną dolegliwość wynikającą z popełnienia przestępstwa. Jej wysokość jest dostosowana do możliwości majątkowych i zarobkowych oskarżonego, który wprawdzie obecnie nie pracuje, jednakże mając na uwadze częstotliwość z jaką przekracza granice polską, oraz częstotliwość dokonywania zakupu papierosów w Rosji (k.25), posiada pieniądze, który w tym przypadku będzie musiał przeznaczyć na spłatę grzywny.

W oparciu o przepisy art. 49 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 29 ust. 1 k.k.s. i art. 31 § 6 k.k.s. Sąd orzekł o obligatoryjnym w przypadku wyrobów tytoniowych oraz o ich zniszczeniu.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w oparciu o art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 31 § 7 k.k.s. Zważywszy na sytuację majątkową oskarżonego Sąd uznał, że obciążanie go kosztami sądowymi, w tym opłatą, oraz kosztami zniszczenia wyrobów tytoniowych, byłoby nadmierną dolegliwością.

## ZARZĄDZENIE

1. Odnotować,
2. Odpis doręczyć wnioskodawcy,
3. Za 14 dni lub z apelacją.

B., dnia 15.04.2019 r.